

(۱)

جمهوری اسلامی ایران
وزارت بهداشت و مهندسی امور پرورش

تعهد نامه و فتار و پوشش حرفه‌ای دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی اراک

هرچه محیط دانشگاه، محیط تدین و سلامت دینی باشد، برای دانشجو، برای درس خواندن، برای فکر صحیح کردن و برای هرگونه تلاش سیاسی و فرهنگی سالم، امن تر خواهد بود.

مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی)

مقدمه

در مسیر تحقق برترانه‌ها و اهداف بلند نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران و به منظور نیل به جهش علمی و نهضت تولید علم در دانشگاه‌های کشور، بایسته است با اهتمام ویژه جهت استانداردسازی علمی دانشگاه در همه زمینه‌ها گام برداشته و تلاش نموده، امکانات موجود را به روز و کعبودها را سازگار با فرهنگ بومی تولید و برطرف نماییم و این مهم حاصل نصی شود مگر اینکه حرفه‌ای بیاندیشیم و در عمل، محیط کار حرفه‌ای توأم با سلامت اجتماعی، فرهنگی و اخلاقی فراهم سازیم.

ایین نامه و شیوه‌نامه‌ی اجرایی آن، باسخ به نیاز دانشجویانی است که خواستار تبیین روشی شفاف و دقیق و به دور از سلایق، جهت امکان حضور در محیطی سالم با حفظ حرمت و رعایت کرامت انسانی که زمینه‌ساز تعالی علمی و اخلاقی است، می‌باشد. لذا تمامی دانشجویان مقاطع مختلف تحصیلی پس از ابلاغ این نامه و شیوه‌نامه اجرایی رفتار و پوشش حرفه‌ای دانشجویان ملزم به رعایت آن می‌گردند.

ماده ۱- وظایف اختصاصی دستگاه‌ها

دانشگاه علوم پزشکی اراک موظف است به منظور اجرایی نمودن شیوه نامه اجرایی این نامه رفتار و پوشش حرفه‌ای دانشجویان شرح وظایف مشروح در ماده ۱ را مبد نظر قرار داده و در اجرای بینه آن کوشاند.

ماده ۲۵- تعاریف کلی

- ۱-۱. دانشجو: فردی است که از طریق خواباط موسسات آموزش عالی و یا آزمون ورودی دانشگاه‌ها پذیرفته شده، ثبت‌نام نموده و در حال گذراندن سنت‌های آموزشی است.
- ۱-۲. دانشجوی بالینی: به دانشجویی اطلاق می‌گردد که تحت آموزش در محیط بهداشتی درمانی قرار دارد.
- ۱-۳. محیط‌های بهداشتی درمانی: به محیط‌هایی اطلاق می‌گردد که دانشجوی بالینی در آن به امور درمان بیماران و آموزش بهداشت در دو حوزه عملی و نظری می‌پردازد که شامل بخش‌های بیمارستانی، مرکز بهداشتی درمانی، درمانگاه‌ها، آزمایشگاه‌ها، داروخانه‌ها، مرکز تصویربرداری، مرکز مشاوره و ... است.
- ۱-۴. فضاهای دانشگاهی: به پردیس دانشگاه‌ها، دانشکده‌ها و محیط‌های خوابگاهی اطلاق می‌گردد.
- ۱-۵. محیط‌های آموزشی پژوهشی: محیطی است که هر فرد در آن با عنوان دانشجو در حال انجام فعالیت‌های آموزشی و پژوهشی است.
- ۱-۶. تبصره: دانشجویان در تمامی محیط‌های آموزشی پژوهشی، درمانی و بهداشتی، فضاهای دانشگاهی، مرکز تحقیقاتی، پژوهشکده‌ها، مرکز کارآموزی و کارورزی و محیط‌های فرهنگی، ورزشی، تفریحی، مکان‌های اردویی و کلیه جمعیت دانشجویی وابسته و غیروابسته به دانشگاه که تحت عنوان دانشجو، شرکت دارند؛ مشمول قوانین آیین‌نامه و شیوه‌نامه رفتار و پوشش حرفة‌ای دانشجویان دانشکده‌ها و دانشگاه‌ها و علوم پژوهشی کشور می‌گردد.
- ۱-۷. رفتار حرفة‌ای: به تمامی اعمال و گفتاری گفته می‌شود که از فرد در جایگاه شغلی وی انتظار می‌رود.
- ۱-۸. پوشش حرفة‌ای: به لباسی گفته می‌شود که فرد در حرفة خاص خود، ملزم به پوشیدن آن است.
- ۱-۹. شوون دانشجویی: به تمامی رفتار، پوشش و ظاهر دانشجو گفته می‌شود که نشان دهنده، دانش، آگاهی، صراحت و شجاعت همراه با ادب و تدبیر، سادگی، پاکیزگی، وقت‌شناسی، نظم و ترتیب و تلاشگری او در عرصه‌ی علم و فن‌آوری است.
- ۱-۱۰. شوون اسلامی: به تمامی قوانین اسلامی گفته می‌شود که در نص صریح قرآن، فقه اسلامی و آراء اکثریت مراجع تقلید آمده است.
- ۱-۱۱. دوره تحصیلی: به هر نیمسال تحصیلی اطلاق می‌گردد.

ماده ۳- رفتار حرفة‌ای

الف - الزامات کلی دانشجویان در محیط‌های آموزشی پژوهشی:

- ۳-۱. دانشجویان باید از ایجاد هرگونه اخلال به هنگام تدریس خودداری نمایند؛ مصادیق اخلال در هنگام تدریس مانند:
- ۳-۱-۱. ورود به کلاس بعد از استاد
- ۳-۱-۲. خوردن و آشامیدن
- ۳-۱-۳. پلند صحبت کردن، خنده‌یدن و ایجاد سر و صدا

- ۳-۱-۳. استفاده از تلفن همراه و سایر وسائل صوتی و تصویری
- ۲-۳. دانشجویان باید از اعمال و رفتار خلاف شوون اسلامی، دانشجویی و اخلاق حرفه‌ای خودداری نمایند؛ مصادیق آن مانند:
- ۳-۲-۱. عدم رعایت ادب و احترام، فروتنی، اخلاق و آداب اسلامی متناسب با شان یک فرد دانشگاهی
 - ۳-۲-۲. توهین و تمثیل زبانی و رفتاری، مشاجره و پرخاشگاری
 - ۳-۲-۳. عدم رعایت حقوق دیگران
- ۴-۲-۲. مصرف هر نوع محصول دخانی یا مخدور
- ۵-۲-۲. استفاده از هر نوع دارو و یا ماده‌ای که باعث غیرعادی جلوه نمودن حرکات و گفتار دانشجو شود.
- ۳-۳. دانشجویان باید ملزم به حفاظت و استفاده صحیح از امکانات، تجهیزات و وسائل عمومی در اختیار باشند؛ مصادیق آن مانند:
- ۳-۳-۱. دانشجویان بدون هماهنگی مسئول مربوطه، مجاز به استفاده از تجهیزات نخواهند بود.
 - ۳-۳-۲. باید به علام هشدار دهنده و راهنمای استفاده از وسائل در محیط توجه نمایند.
- ۳-۳-۳. استفاده از امکانات و تجهیزات برای مصارف شخصی و یا به نفع احزاب و گروه‌های غیر معاز، ممنوع می‌باشد.
- ۴-۳-۳. ابراد خارت به اموال موجود در فضاهای دانشگاهی و محیط‌های بهداشتی، درمانی یا سایر اموال بیت‌المال مجاز نمی‌باشد.

ب- الزامات دانشجوی بالینی:

- ۱-۲. رعایت کلیه ضوابط مندرج در بند الف ماده ۳ این شیوه‌نامه برای دانشجویان بالینی الزامی است.
- ۲-۲. دانشجویان باید به متظور رعایت استانداردهای حقوق خدمات گیرندگان و همراهان وی متنون مصوب اخلاق پزشکی را مطالعه و به آن عمل نمایند.
- ۳-۲. از آن جایی که رعایت حریم شخصی و آرمانش روحی بیمار در هر شرایطی برای دانشجویان الزامی است؛ لذا باید معنی نمایند قبل از معاینه، آزمایش و یا تهیه شرح حال، رضایت بیمار را اخذ نمایند.
- ۴-۲. دانشجویان درصورتی که دستورالعملی را به ضرر بیمار و یا ناقض مقررات بالینی و ایمنی بیینند، باید در ابتدا آن را با مسئول ارشد آموزش بالینی در میان بگذارند.
- ۵-۲. هنگام معاینه باید حریم خصوصی بیماران رعایت شود.
- ۶-۲. دانشجویان باید به حقوق بیماران در رابطه با انتخاب درمانگر و روش درمانی در موارد غیر اورژانس احترام بگذارند.
- ۷-۲. دانشجویان باید به مذهب و فرهنگ بیماران احترام بگذارند.
- ۸-۲. دانشجویان نباید از موقعیت بیماران و یا خانواده‌های آنان سوء استفاده نمایند.
- ۹-۲. دانشجویان باید اسرار بیماران را حفظ نمایند.
- ۱۰-۲. دانشجو باید در حین انجام وظیفه در محیط‌های بهداشتی درمانی، کارت ثناسایی خود را به همراه داشته باشد.
- ۱۱-۲. خوردن و آشامیدن و استفاده از تلفن همراه بر بالین بیمار ممنوع است.

ماده ۴- پوشش حرفه‌ای

الف- پوشش حرفه‌ای دانشجویان دختر در محیط‌های آموزشی و پژوهشی:

- ۱-۱. حجاب باید کامل و بر اساس شوون اسلامی و دانشجویی باشد
- ۲-۱. استفاده از مانتو، شلوار، مقننه و جوراب متعارف جهت پوشش الزامی است.
- ۳-۱. مدل مانتو، شلوار، مقننه، کفش، کتف و جوراب باید ساده و به دور از مدهای افراطی باشد.

تبصره ۱: پوشیدن مانتو تیک یا خیلی گشاد، کوتاه یا خیلی بلند مجاز نیست.

تبصره ۲: شلوار باید اندازه متعارف داشته باشد و تیک و کوتاه نیاشد.

تبصره ۳: استفاده از لباس هایی که تماماً پاره یا وصله باشد، منوع است.

تبصره ۴: پوشش چادر یا مقتنه باید کامل و بر اساس موازین شرعی باشد.

تبصره ۵: کفش باید ساده، تمیز، با پاشنه متعارف و بدون صدای آزاردهنده باشد.

تبصره ۶: پوشیدن چکمه روی شلوار، دمپانی و صندل در محیط های آموزشی و پژوهشی مجاز نیست.

۴-۴. رنگ مانتو، شلوار، کیف، کفش و چوراب نباید تند و زننده باشد و جلب توجه نماید.

۴-۵. از مانتو، شلوار، مقتنه و جورابی که ضخامت لازم را برای حفظ پوشش و حجاب ندارد، استفاده نگردد.

۴-۶. استفاده از لباس، کیف، کفش، چوراب، پیشانی بیند، مج بند، شال، دستمال گردن، کمریند، انگشت و کلاه هایی که غیر متعارف و دارای نقوش و نوشت های زننده و یا علامت گروه های ضد اسلام، ضد انقلاب و ضد اخلاق باشند، مجاز نیست.

۴-۷. استفاده از عینک و زیور آلات متعارف مانند انگشت و ساعت مجاز است.

۴-۸. ناخن ها باید کوتاه، تمیز، پراسته و بدون هیچ گونه تزئینی باشند.

۴-۹. انجام هر گونه آرایش و خالکوبی که در معرض دید باشد، منوع است.

۴-۱۰. استفاده از عطر یا ادکلن با بوی تند و غیر متعارف مجاز نیست.

ب- پوشش حرفه ای دانشجویان پسر در محیط های آموزشی و پژوهشی:

۴-۱. پوشش باید کامل و بر اساس شؤون اسلامی و دانشجویی باشد.

۴-۲. استفاده از شلوار، پیراهن و چوراب متعارف جهت پوشش الزامی است.

۴-۳. مدل پیراهن، شلوار، کیف، کفش و چوراب باید ساده و به دور از مدهای افراطی باشد.

تبصره ۱: پیراهن باید آستین دار بوده، کوتاه و خیلی تیک نباشد.

تبصره ۲: شلوار نباید تیک و کوتاه باشد.

تبصره ۳: استفاده از لباسی که تماماً پاره یا وصله باشد، منوع است.

تبصره ۴: پوشیدن دمپانی و صندل در محیط های آموزشی و پژوهشی مجاز نیست.

تبصره ۵: کفش باید ساده و تمیز باشد.

۴-۴. رنگ لباس، کفش و چوراب نباید تند و زننده باشد و جلب توجه نماید.

۴-۵. از پیراهن و شلواری که ضخامت لازم را برای حفظ پوشش ندارد، استفاده نگردد.

۴-۶. استفاده از لباس، کیف، کفش، چوراب، پیشانی بیند، مج بند، شال، دستمال گردن، کمریند، انگشت و کلاه هایی که غیر متعارف و دارای نقوش و نوشت های زننده و یا علامت گروه های ضد اسلام، ضد انقلاب و ضد اخلاق باشند، مجاز نیست.

۴-۷. استفاده از کروات و پابیون منوع است.

۴-۸. استفاده از عینک و زیور آلات متعارف مانند انگشت و ساعت مجاز است.

- ۴-۹. به دلیل افزایش انتقال عفونت و آسیب به افراد و تجهیزات، ناخن‌ها بایستی کوتاه، تمیز و بهداشتی باشند.
- ۴-۱۰. انجام هرگونه آرایش و خالکوبی که در معرض دید باشد، ممنوع است.
- ۴-۱۱. پیرایش موی سر و صورت باید ساده، کوتاه و به دور از مدهای افراطی باشد.
- ۴-۱۲. استفاده از عطر یا ادکلن با بوی تند و غیرمتعارف مجاز نیست.
- ج- پوشش حرفه‌ای دانشجویان بالینی در فضاهای بهداشتی، درمانی:
رعایت کلیه ضوابط مندرج در بند الف و ب ماده ۴ این شیوه‌نامه الزامی است.
- ۴-۸. دانشجویان بالینی باید در حلول مدت حضور در محیط‌های بهداشتی و درمانی از لباس فرم مخصوص به خود (بر طبق استانداردهای تعریف شده از طرف دانشگاه) و با رعایت کامل شروون اسلامی و دانشجویی استفاده نمایند.
- تبصره ۱: استفاده از لباس مناسب و خحامت بارچه‌ی لباس فرم و اندازه و مایز آن باید منطبق با مشخصات محیط‌های آموزشی و بیوهشی باشد.
- تبصره ۲: لباس فرم دانشجویان باید به صورت پاکیزه و مرتب و پا دکمه‌های بسته باشد.
- تبصره ۳: پوشش دانشجویان در محیط بالینی - آزمایشگاهی خاص، مانند اتاق عمل و بخش‌های مراقبت‌های ویژه می‌باشد کاملاً بر طبق استاندارد تعریف شده در آن بخش و با رعایت حجاب و پوشش کامل اسلامی باشد.
- ۴-۲. به دلیل افزایش انتقال عفونت و آسیب به افراد و تجهیزات و یا جلب توجه، استفاده از هرگونه آرایش و بلندی ناخن‌ها برای دانشجویان بالینی ممنوع است.
- ۴-۳. پوشیدن جوراب به جهت حفظ بهداشت در محیط‌های آموزشی و بهداشتی ضروری است.
- ۴-۴. به منظور کاهش صدمه به پا و پیشگیری از انتقال عفونت، کفش دانشجویان باید جلو بسته باشد.
- ۴-۵. کارت شناسایی ارائه شده از سوی معاونت آموزشی شامل: عکس، نام و نام خانوادگی، آرم دانشگاه، رنمه تحصیلی و سمت دانشجو باید به صورت متحداً‌شکل بر روی لباس فرم، بطوریکه قابل رویت باشد؛ نصب گردد.

اینچنانچه	دانشجوی رشته	قطعه	با شماره دانشجویی
-----------	--------------	------	-------------------

آیین نامه رفتار و پوشش حرفه‌ای دانشجویان را به طور کامل و دقیق مطالعه کرده و تعهد می‌نمایم که در طول مدت تحصیل موارد مندرج در آیین نامه مذکور را رعایت نمایم.

تاریخ و امضاء دانشجو:

اثر انگشت